

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

АГРАРНА НАУКА – ВИРОБНИЦТВУ

**Тези доповідей
державної науково-практичної конференції**

м. Біла Церква, 17 листопада 2016 року

Частина 3

Біла Церква
2016

Затверджено
вченою радою університету

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН, ректор;
Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності;
Арбузова Т.В., канд. екон. наук, декан економічного факультету;
Борщовецька В.Д., канд. пед. наук, декан факультету права та лінгвістики;
Хомяк Н.В., канд. екон. наук, координатор НТТМ економічного факультету;
Резнік В.Г., асистент, координатор НТТМ факультету права та лінгвістики;
Мельник О.Г., канд. юрид. наук, координатор НТТМ ф-ту права та лінгвістики.
Сокольська М.О., зав. редакційно-видавничого відділу, відповідальний секретар;
Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної та інноваційної діяльності.

Аграрна наука – виробництво: тези доповідей державної науково-практичної конференції, м. Біла Церква, 17 листопада 2016 року. – Біла Церква, 2016. – Ч. 3. – 120 с.

У збірнику подані матеріали напрямів конференції «Стратегічні пріоритети економічного розвитку агросфери», «Психолого-педагогічні та лінгвістичні дослідження в умовах реформаційних процесів у аграрній освіті та науці» та «Актуальні проблеми законодавства України».

В тезах доповідей висвітлені актуальні проблеми розвитку агропродовольчого виробництва, результати наукових досліджень з питань державного управління та державно-правового регулювання в сфері сільського господарства, а також сучасні тенденції в методиці викладання іноземних мов у вищій школі.

ТЕРЕЩУК М.М., ст. викладач

Білоцерківський національний аграрний університет

tereschuk2004@ukr.net

РОЗВИТОК ІНСТИТУТУ ПУБЛІЧНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В ЕПОХУ НОВОГО ЧАСУ

Процес формування такого явища як юридична відповідальність невід'ємно пов'язаний зі становленням права в цілому. Незважаючи на те, що дихомія права, тобто розмежування на приватне та публічне дістало свого обґрунтування в Античному Римі, застосування юридичної відповідальності мало місце раніше – ще за часів виникнення перших протодержав у світі. Сучасна юридична наука розрізняє види юридичної відповідальності за галузевим принципом, що автоматично вказує її приналежність до публічних чи приватних галузей права.

Кардинальні зміни державного та суспільного характеру відбулися після буржуазних революцій у Європі та проголошення незалежності США.

Цей період характеризується прийняттям конституцій, розвитком правових систем та виникненням галузі конституційного права. Зрозуміло, що наявність конституцій зумовило виокремлення ще одного виду юридичної відповідальності, який спрямований на захист конституції та конституційного ладу органами державної влади – конституційно-правової.

Вперше на законодавчому рівні визначено принципи, основні засади та підстави притягнення органів державної влади та посадових осіб за правопорушення, направлені проти положень конституційних актів держави. Так, в Англії, Актом про устрій 1701 року було визначено принципи престолонаслідування та визначено верховенство парламенту.

Крім цього, цим документом проголошувався інститут контрасигнатури, в результаті якого монарх визнавався безвідповідальною особою.

Уряд визнався органом, відповідальним перед парламентом.

Не менш вагома новизна нормативного характеру у сфері конституційно-правової відповідальності з'являється у Конституції Сполучених Штатів Америки, в якій вводилася система «стримувань та противаг». Згідно її положень Конгрес отримував право притягнути до відповідальності президента в порядку імпічменту, а президент, в свою чергу, залашав за собою право вето на закони, прийняті парламентом.

Значні зміни у державно-правовому житті Франції також знаходять своє відображення у конституційних актах того часу.

Так, Декларація прав людини і громадянина 1789 року надавала можливість королю використовувати право вето на закони, прийняті парламентом, а також проголошувався принцип відповідальності уряду або окремого міністра, а не короля за прийняті ним розпорядження, тобто вводився інститут контрасигнатури.

Ще однією характерною рисою конституційної відповідальності у буржуазній Франції початкового періоду її існування була відсутність відповідальності депутата перед виборцями, оскільки Конституція 1791 року проголошувала депутата представником всієї нації, а не окремої групи виборців, тому відповідальність юридичного характеру він міг нести виключно перед судом в порядку, передбаченому законом.

Таким чином, зміни, що відбулися після буржуазних революцій дали поштовх до обмеження монархічної влади або її повного знищення, проголошення верховенства парламенту як представницького органу державної влади, конституційного закріплення прав і свобод людини і громадянина, обмеження гілок влади шляхом запровадження системи «стримувань та противаг» та законодавчого визначення принципів та підстав притягнення до конституційної відповідальності суб'єктів конституційних правовідносин. Значна кількість таких положень існує в конституціях країн сучасного світу.

Крім виникнення конституційно-правової відповідальності у цей період, продовжили свій розвиток й інші види юридичної відповідальності публічно-правового характеру.

Крім цього, разом з виникненням конституційного права, заснованого на положеннях конституцій та інших нормативно-правових актів конституційно-правового характеру, виникає й конституційно-правова відповідальність, як інструмент захисту конституції, державного ладу і надає можливість здійснювати контроль громадянським суспільством над діяльністю держави в особі її органів та посадових осіб.

УДК 342.9:633/635

САМОЙЛОВИЧ А.А., ст. викладач

Білоцерківський національний аграрний університет

a.samoylovych@gmail.com

СУБ'ЄКТИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ У ГАЛУЗІ РОСЛИННИЦТВА

Сучасний стан розвитку суспільства потребує розумного, прагматичного підходу до питань реалізації адміністративної відповідальності у галузі рослинництва, оскільки сільське господарство є стратегічною галуззю майже усіх країн світу. У нас є чимало негативних чинників, які гальмують розвиток даної галузі внаслідок порушення норм адміністративного права. Правопорушник завжди є особа, наділена правами та обов'язками, тобто виникає питання визначення суб'єкта адміністративної відповідальності.

У адміністративній деліктології виділяють два види суб'єктів правопорушень, це загальний та спеціальний.

Спеціальний суб'єкт – це фізична особа, яка, має загальні ознаки, має інші властиві їй специфічні ознаки, має адміністративно-правові ознаки, які визначають її статус, передбачений відповідним складом правопорушення.

До спеціальних суб'єктів адміністративної відповідальності, на думку Т. Мацелик і В. Білої, можуть бути застосовані суворіші санкції порівняно із загальним суб'єктом адміністративної відповідальності, дисциплінарні стягнення замість адміністративних, а за окремі правопорушення спеціальні суб'єкти взагалі можуть не притягатися до адміністративної відповідальності [2, с. 416].

Важливу роль при правильному визначенні суб'єкта адміністративного правопорушення має визначення повноважень особи.

Службові повноваження – це комплекс службових обов'язків і відповідних прав, які забезпечують виконання посадовою особою встановлених посадою функцій. Ці функції можна об'єднати у три основні групи: організаційні, виконаво-розпорядчі, представницькі [3 с. 388].

При скоєнні адміністративного правопорушення у галузі рослинництва шкода наноситься певним інтересам галузі сільського господарства, а саме:

- зернове господарство;
- цукробуряківництво;
- картоплярство та овочівництво;
- льонарство;
- плідівництво;
- кормовиробництво.

Правопорушення у галузі рослинництва окрім, передбачених у главі 9 КУпАП, також можуть скоюватися наприклад, за ст. ст. 83, 831 КУпАП.

Тобто суб'єктами адміністративного правопорушення (проступку) у галузі рослинництва є службові особи сільськогосподарських підприємств, винні у зменшенні

Карпенко С.Д. Українська народна казка в студіях Івана Франка	81
Щаслива Н.С. Мовні засоби інтертекстуальності та прецедентності в автобіографічному дискурсі	82
Колісник М.Ю. Особливості англомовної комунікації у Facebook серед носіїв і не носіїв мови	83
Береговенко Н.С. Англійські параметричні прикметники та їх переклад українською та російською мовами (на матеріалах фільмів каналу BBC, The Blue Planet та Life)	84
Волошкова Н.В. British women and their travel accounts of Ukraine (1780–1830)	85
Демченко Н.С. Аксиологічний статус англійської гендерної картини світу (на матеріалі пареміології)	86
Боньковський О.А. Термінологічний аналіз німецької сільськогосподарської лексики: види класифікації	87
Ярмола О.В. Штучний інтелект і сучасна технологічна революція	89

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Бровко Н.І. Регіональна правова свідомість сільського населення як складова частина національної правосвідомості	91
Єфремова І.І. Процесуальний механізм захисту прав приватних осіб	92
Макарчук В.В. Українське козацтво на державній службі у великому князівстві Литовському	93
Настіна О.І. Продаж земель в Україні як правова можливість підвищення врожайності	94
Росавіцький О.О. Щодо питання надання адміністративних послуг в Україні	95
Щериця С.І. Загальні положення кримінального провадження на підставі угод	96
Ковальчук І.В. Правове регулювання здійснення фінансового контролю на регіональному рівні	97
Мохонько О.О. Кримінальна відповідальність за корупційні правопорушення	98
Пахомова А.О. Специфіка зовнішньоекономічних договорів в аграрному секторі	99
Ломакіна І.Ю. Державне регулювання сільського господарства України в сфері ціноутворення	100
Мельник Л.М., Харьковщенко Ю.С. Питання децентралізації у політичних поглядах М. Драгоманова	101
Терещук М.М. Розвиток інституту публічно-правової відповідальності в епоху нового часу	102
Самойлович А.А. Суб'єкти адміністративного правопорушення у галузі рослинництва	103
Мельник О.Г. Оптимальна система територіального устрою в європейських державах як приклад для децентралізації влади в Україні	104
Малишко І.В. Аналіз становлення законодавства про соціальний захист безпритульних дітей	105
Кузьменко Я.П. Становлення та розвиток концептуальних засад права людини на життя	105
Кравцова К.М. Сутність правової освіти в Україні	107
Сокиринська О.А. Міжнародно-правові механізми захисту культурних цінностей та історичних пам'яток під час міжнародних збройних конфліктів	108
Биковець О.І. Правовий режим прибережних захисних смуг	109
Ломакіна І.Ю. Державне регулювання сільського господарства України в сфері ціноутворення	111